

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/114/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124210829
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:4124210829.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, so sídlom Škultétyho 1577/8, Topoľčany, dieťa rodičov: matka C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, D. a otec E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, D., zastúpený: Mgr. Peter Rybánsky, advokát so sídlom Farská 46, Nitra, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 23.04.2025, č. k. 55P/172/2024-176, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie zaviazal otca prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 100 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne, ktoré mu uložil platiť k rukám matky, vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred, počnúc dňom 17.10.2024 (výrok I.) a zaostalé výživné za obdobie od 17.10.2024 do 30.4.2025 v sume 1 050 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Výrokom III. zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.03.2015, č. k. 9P/45/2015-35 v časti výživného na maloleté dieťa a výrokom IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“), § 232 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), dospejúc na základe vykonaného dokazovania k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu matky na zvýšenie výživného. Vykonaným dokazovaním zistil, že matka dlhodobo zabezpečuje starostlivosť o maloletú výlučne sama, otec o maloletú až do pojednávania konaného dňa 23.04.2025 neprejavoval záujem, v rámci šetrenia ÚPSVaR sa vyjadril, že aktuálne nemá záujem o obnovu vzťahu s maloletou. Styk otca s maloletou sa nerealizuje viac ako 10 rokov (bývajú blízko seba), nijakým spôsobom ju nekontaktuje, iným spôsobom sa nepodieľa na výžive, či výchove, pritom maloletá má viaceré zdravotné problémy. Súd prvej inštancie ustálil, že od poslednej úpravy výživného uplynulo 10 rokov, maloletá je staršia, došlo k výraznému navýšeniu cien vo všetkých výdavkových položkách, a teda došlo k podstatnej zmene pomerov na strane dieťaťa majúca za nepochybné, že s pribúdajúcim vekom dieťaťa narastajú aj náklady na uspokojovanie základných, ale aj individuálnych potrieb detí. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť na syna G. B., nar. XX.XX.XXXX, pričom s oboma maloletými deťmi žije sama. Základné výdavky matky na bývanie ako elektrina v sume

133,15 eur, voda v sume 15 eur, plyn v sume 17,50 eur, drevo v sume 800 eur ročne (mesačne 66,66 eur), komunálne odpady 120,45 eur ročne (mesačne 10,04 eur), súd prvej inštancie ustálil na sumu 242,35 eur mesačne konštatujúc, že vydelením počtu osôb v domácnosti na maloletú vychádzajú výdavky na bývanie v sume 80,78 eur mesačne. K tomu sa pripočítavajú mesačné výdavky na stravu maloletej v sume 200 eur + 100 eur bezlaktózové potraviny, na drogériu v sume 66 eur, na lieky v sume 45 eur, výdavky na školu 33,3 eur /ZRPŠ – 20 eur, ŠKD – 5 eur (50 eur ročne), pomôcky do školy 70 eur ročne (5,80 eur mesačne), školská taška 30 eur ročne (2,5 eur mesačne), PHM v sume 69 eur (PHM 140 eur po odpočítaní sumy príspevku, ktorý dostáva matka od úradu na ošatenie a PHM v sume 71 eur), čo spolu predstavuje 594,08 eur? v týchto nákladoch nie sú započítané výdavky na oblečenie, delfinoterapiu a hipoterapiu. Súd prvej inštancie konštatoval, že aj napriek tomu, že matka má vysoké mesačné výdavky, nemôže všetky z nich považovať za odôvodnené, pričom pri určení výživného je súd povinný prihliadať len na výdavky, ktoré sú v záujme maloletej odôvodnené a nevyhnutné. Práve z tohto dôvodu nebral do úvahy delfinoterapiu, nakoľko ide o veľmi drahú liečbu a aj matka potvrdila, že vo väčšom rozsahu je hradená z finančných darov a tak, ak matka nemá na danú terapiu finančné prostriedky, je vhodné uvedenú terapiu absolvovať až potom, čo sa vyzbiera dostatočná suma finančných prostriedkov prostredníctvom občianskeho združenia. Pokiaľ ide o hipoterapiu, zo správ vyplýva, že lekár odporučil plávanie alebo hipoterapiu, podľa názoru súdu prvej inštancie je plávanie lacnejšia alternatíva, ktorá by finančne zaťažovala rodičov menej, a tak súd prvej inštancie neprihliadal ani na tento výdavok.

3. Zmenu pomerov súd prvej inštancie konštatoval aj na strane otca, ktorý má rovnako tiež ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči synovi B. F., nar. XX.XX.XXXX, s ktorého matkou nežije a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 08.12.2021, č. k. 11P/61/2021-50, ktorým bol syn zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu výživným v sume 150 eur mesačne. Otec zároveň na pojednávaní uviedol, že synovi prispieva aj v sume 30 eur na poisťku/sporenie. Otec bol zamestnaný v spoločnosti D. H. I. D., kde v zmysle mzdového listu mal v období za rok 2024 priemernú mesačnú čistú mzdu vo výške 1 122,92 eur. Súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle metodiky pre výpočet výživného rodičov k deťom, ak by išlo o štandardnú situáciu, by sa výška výživného odvíjala od čistého príjmu povinného rodiča a bola určená percentom z jeho čistého príjmu v závislosti od životnej etapy, v ktorej sa dieťa nachádza a od celkového počtu vyživovacích povinností, čo by predstavovalo 16% zo sumy 1 122,92 eur, a teda výšku výživného 180 eur mesačne. Súd prvej inštancie mal však za preukázané, že maloletá má viaceré zdravotné znevýhodnenia, čo významným spôsobom ovplyvňuje aj výdavky potrebné na jej starostlivosť. Zároveň otec maloletého dieťaťa ukončil uvedený pracovný pomer dohodou ku dňu 16.12.2024 a keďže nesplnil podpornú dobu na vznik nároku na podporu v nezamestnanosti, tak nemal žiadny príjem a nepoberal ani podporu v nezamestnanosti. Na poslednom pojednávaní otec uviedol, že sa zamestnal v spoločnosti D. F. od 15.04.2025 a jeho čistý mesačný príjem je 900 eur, vlastní trojizbový rodinný dom v D., traktor Zetor 6245, auto Škoda Superb a motorku JAWA 350 a v zmysle vyjadrení na pojednávaniach vlastní aj ďalšiu motorku JAWA 350, ktorú však daroval svojmu synovi a vlastní ešte ďalšie motorové vozidlo, ktoré podľa jeho vyjadrenia ide odhlásiť lebo mu skončila STK (musel si kúpiť nové). Mesačné výdavky otca sú - hypotéka so splátkou 350 eur, bezúčelový úver 100 eur, elektrina 59 eur, voda 10 eur, TV a internet 27 eur, telefón 17 eur, výživné na syna v sume 150 eur a 30 eur mesačne poisťka, výživné na dcéru 100 eur. Ročné výdavky otca ustálil súd prvej inštancie nasledovne: drevo vo výške 600 eur, plyn 17,50 eur, PZP na auto 120 eur, PZP na traktor 55 eur, PZP na motorku 54 eur, daň z nehnuteľnosti 45,94 eur a daň za komunálny odpad 40,15 eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že otec sa s maloletou nestretáva, nijakým spôsobom sa teda nepodieľa na osobnej starostlivosti o maloletú na rozdiel od syna B., ku ktorému má otec vyživovaciu povinnosť v sume 150 eur mesačne, a navyše sa aj aktívne podieľa na jeho výchove a starostlivosti, nakoľko u neho prespáva a prispieva naňho aj inak ako len bežným výživným. Otec doložil do spisu správu z diagnostického vyšetrenia syna B., z ktorého vyplýva, že má ADHD, no nepreukázal, že by s tým boli pre neho spojené nejaké zvýšené výdaje.

4. Súd prvej inštancie pri určení výživného na maloletú A. prihliadal na aktuálne odôvodnené potreby maloletej, osobitne, ak ide o dieťa so zdravotným znevýhodnením, ktoré významným spôsobom ovplyvňuje jeho potreby, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, pretože vyživovaciu povinnosť k dieťaťu majú obaja rodičia rovnako. Mal za to, že otec sa dobrovoľne vzdal svojho zamestnania, nakoľko skončil pracovný pomer dohodou ešte v čase, keď mu ani nevznikol nárok na podporu v nezamestnanosti. Poukázal na tvrdenia otca, podľa ktorého skončil pracovný pomer dohodou lebo pre neho nemali prácu, avšak podľa jeho názoru je stavebníctve bežné, že cez zimu nie je

toľko práce, otec tam bol v pracovnom pomere, a tak to nemohol byť dôvod na skončenie pracovného pomeru dohodou. Takéto konanie považoval súd prvej inštancie za nezodpovedné vo vzťahu k jeho dvom maloletým deťom, keď si má byť otec vedomý svojich rodičovských práv a povinností. O to skôr, ak má viaceré úvery, ktoré musí splácať. Pokiaľ ide o úvery otca, aj tu prvoinštančný súd vzhľadom u otca preberanie neprimeraného rizika, keďže jeden z dôvodov dodatočného navýšenia úverového zaťaženia otca bolo znovunadobudnutie nehnuteľnosti, v ktorej býva do svojho osobného vlastníctva. Predmetnú nehnuteľnosť mal po rozchode s matkou maloletej vo svojom osobnom vlastníctve, následne ju daroval svojej teraz už bývalej manželke, s ktorou má syna B., a aby sa stal po rozvode opätovným vlastníkom tejto nehnuteľnosti, musel ju znovu odkúpiť, a preto si navýšil úver. Z vykonaného dokazovania ďalej ustálil, že otec potom čo skončil pracovný pomer dohodou, si zobral spotrebný úver na zabezpečenie svojich bežných výdavkov, namiesto toho, aby predal motorku, alebo iný dopravný prostriedok, ktorý vlastní. V zmysle inzerátov, ktoré matka doložila na pojednávaní, motorka JAWA 350 má hodnotu od 3 000 do 11 500 eur, v závislosti od jej stavu. Okrem toho v roku 2024 otec predal pozemky vo svojom osobnom vlastníctve za kúpnu cenu 38 000 eur, ktorú sumu použil na kúpu auta a opravu domu bez toho, aby si čo i len časť týchto peňazí odložil na horšie časy, či pre deti. Podľa názoru súdu prvej inštancie tak otec nezodpovedne pristupoval k svojej práci a nakladal so svojim majetkom tak, že sa dobrovoľne a neodôvodnene pripravil o svoj príjem a znižoval majetok na úkor svojich maloletých detí a následne zvyšoval svoje záväzky, či už v dôsledku znovunadobudnutia majetku, ktorého sa predtým dobrovoľne vzdal, resp. pre dobrovoľné ukončenie pracovného pomeru. Časť svojho hodnotného majetku teda predal bez toho, aby si vytvoril úspory na prípadné zvýšené výdavky v budúcnosti, vrátane výdavkov na výživu svojich maloletých detí. Toto konanie súd prvej inštancie posúdil v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine ako vzdanie sa bez dôležitého dôvodu svojho zárobku, majetkového prospechu a zároveň ako preberanie neprimeraných majetkových rizík na seba. Konštatoval, že otec si musí byť vedomý svojich finančných záväzkov a svojich dvoch vyživovacích povinností, pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča. Zdôraznil, že s pribúdajúcim vekom dieťaťa sa zvyšujú aj jeho odôvodnené výdavky, osobitne ak ide o dieťa so zdravotným znevýhodnením, a tieto zvýšené výdavky nemôžu byť výlučne na pleciach matky. Nevyhnutné výdavky na maloletú ustálil na sume približne 600 eur (1/2 je teda 300 eur), do čoho ale ešte nie sú zarátané výdavky na oblečenie, voľnočasové aktivity maloletej ako aj mimoriadne výdavky spojené so zdravotným stavom maloletej. Pri určení výšky výživného súd prvej inštancie zobral do úvahy aj otcovu zníženú zdravotnú spôsobilosť na prácu (zníženie o 20%) a tak zvýšil výživné zo sumy 100 eur na sumu 250 eur mesačne, počnúc od 17.10.2024. Výživné v sume 250 eur na maloletú A. a na maloletého B. v sume 150 Eur predstavuje z príjmu, ktorý otec dosahoval v poslednom zamestnaní necelých 35,6%, a preto mal súd prvej inštancie za to, že je v schopnostiach a možnostiach otca ho hradiť.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“).

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec navrhujúc napadnutý rozsudok zmeniť tak, že ho súd zaviazá prispievať na výživu maloletej zvýšeným výživným zo sumy 100 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred, počnúc právoplatnosťou rozhodnutia. Odvolanie odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ C.s.p., § 2 ods. 1, § 62 ods. 1 C.m.p. namietajúc, že súd prvej inštancie sa dostatočne nezaoberal možnosťami a schopnosťami otca ako povinnej osoby platiť výživné v novourčenej výške, a dostatočne nepreskúmal pomery na strane matky. Poukázal na to, že zamestnávateľ, spoločnosť D. F., skončil s otcom pracovný pomer v skúšobnej dobe z dôvodu poklesu jeho schopnosti pracovať, z čoho vyplýva zhoršenie postavenia otca na trhu práce. Poukázal na to, že jeho aktuálne príjmové pomery sú teda bez jeho zavinenia nulové. Rozporoval záver súdu prvej inštancie o tom, že má možnosť sa zamestnať aby dosiahol súdom prvej inštancie predpokladaný príjem na pokrytie všetkých výdavkov. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie síce vykonal skutkové zistenia týkajúce sa výšky jeho príjmu za rozhodné obdobie, avšak závery, ktoré z týchto zistení vyvodil, neodôvodnil dostatočne tak, aby ich správnosť bola preskúmateľná. Vo vzťahu k prevodu spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti na bývalú manželku zdôraznil, že prevod sa uskutočnil počas trvania manželstva, kedy nič nenasvedčovalo jeho budúcemu rozvratu, ide o bežný postup, kedy v rámci zachovania vzájomnej dôvery a istoty manželov, jeden manžel ako výlučný vlastníak prevedie na druhého manžela spoluvlastnícky podiel na domovej nehnuteľnosti, ktorú spoločne obývajú ako rodina. Podľa otca súd prvej inštancie zjavne nesprávne aplikuje právnu normu, posudzujúc predmetnú nehnuteľnosť, ako keby mala byť druhou nehnuteľnosťou popri domovej nehnuteľnosti, v ktorej otec trvalo býva s rodinou. Takýto záver súdu prvej inštancie považoval za

rozporný so základnými princípmi Zákona o rodine. Totožné otec tvrdil ohľadom posúdenia použitia výťažku z predaja pozemku uvádzajúc, že z výťažku z predaja pozemku, čo v rámci dokazovania riadne priznal, investoval do nutných opráv domovej nehnuteľnosti, ktorú trvalo obýva (oprava zatekajúcej strechy a fasády), a taktiež z uvedených prostriedkov zakúpil ojazdené motorové vozidlo, čo taktiež riadne priznal. Súd prvej inštancie nevyhodnocoval naliehavosť uvedených investícií ale uzavrel, že otec mal konať nezodpovedne. Takýto záver súdu otec považoval za nepreskúmateľný, naplňajúci znaky arbitrárnosti. Obdobne uvedené podľa otca platí i o závere súdu prvej inštancie k starožitnému motocyklu, ktorý bol vzhľadom k jeho aktuálnym zárobkovým pomeroch otec nútený odpredať výrazne pod cenu, aby bol schopný uhrádzať svoje záväzky. Podľa otca súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie a nedisponoval skutkovými zisteniami o tom, koľko peňažných prostriedkov by mohol prevodom spoluvlastníckych podielov reálne získať, ako aj, či a v akom časovom horizonte je takýto predaj reálne uskutočniteľný a či nedôjde vzhľadom na okolnosť nevyhnutnosti okamžitého predaja k výraznému zníženiu výnosov otca, ktorými by mohol disponovať, keby nemal na sebe tlak neúmerne zvýšeného výživného prekračujúci rámec jeho možností. Skutočnosť, že vlastní hnuťelný a nehnuteľný majetok, nemôže byť sama o sebe postačujúcou pre prijatie záveru o možnosti uhrádzania výživného z tohto majetku, ak v konaní pred súdom prvej inštancie nebola preukázaná reálna možnosť otca takýto majetok v časovo prijateľnom horizonte odplatne previesť a získať tak finančné prostriedky v primeranej výške, kedy by nedošlo vzhľadom na naliehavosť situácie k výraznému zníženiu výnosu. Súd prvej inštancie taktiež bez ďalšieho preverovania prijal iba tvrdenie matky o hodnote starožitného motocykla, nepreskúmajúc jeho reálnu hodnotu. Ďalej otec dôvodil, že súd prvej inštancie nevykonal ani dôsledné skutkové zisťovanie týkajúce sa príjmu, výdavkov a majetkových pomerov matky a ich náležité vyhodnotenie. Zo skutkových zistení uvedených v odseku 13. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie okrem zhrňujúceho výpočtu výdavkov vyplýva, že matka má mať príjem cca 1 000 eur mesačne zo závislej činnosti. Otec sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie k predloženým výdavkom na delfinoterapiu a hipotereapiu, čo podľa neho dokrešľuje hospodárenie matky, ktorá zjavne prekračuje svoje príjmové pomery. Navyiac, matka taktiež odpredala pozemok, vykonala čiastočnú rekonštrukciu jej domovej nehnuteľnosti a zakúpila si nové motorové vozidlo, čo súd prvej inštancie nijako neposudzoval.

7. V odvolaní ďalej otec uviedol, že súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie na zistenie, či motorové vozidlo, ktoré bolo financované z peňazí za predaj pozemku bolo alebo nebolo pre neho nevyhnutne potrebné v čase jeho nadobudnutia. Nevyhnutnosť tohto výdavku nevyhodnocoval ani v súvislosti s tou skutočnosťou, že v rodinnom dome, ktorý mal byť rekonštruovaný z prostriedkov z predaja pozemku, má zabezpečené bývanie. Tento výdavok nebol posudzovaný ani v kontexte výšky nákladov otca na bývanie, čo bolo potrebné pre posúdenie, či je alebo nie je nevyhnutný. Taktiež sa súd prvej inštancie nezaoberal a nevykonal žiadne dokazovanie na zistenie, či motorové vozidlo, ktoré bolo otcom financované z peňazí za predaj pozemku, bolo pre neho alebo nie nevyhnutne potrebné v čase jeho nadobudnutia. Tento výdavok nebol posudzovaný ani v kontexte výšky jeho nákladov na bývanie, čo bolo potrebné pre posúdenie, či je alebo nie je nevyhnutný. Otec mal za to, že aj záver súdu prvej inštancie o jeho schopnosti dosahovať súdom uvedený príjem je nutné označiť za predčasný, bez dostatočných skutkových zistení. Poukázal na skutočnosť, že rozhodnutím Sociálnej poisťovne mu bol v novembri 2024 určený pokles schopnosti pracovať vo výške 20%, v nadväznosti na uvedené jeho aktuálny zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer. Z uvedeného podľa názoru otca vyplýva, že nie je možné bez ďalšieho dospieť k záveru, že je v jeho možnostiach dosahovať príjem a už vôbec nie k záveru o výške príjmu, ktorý by mohol dosahovať (podľa súdu prvej inštancie). Práve naopak, situácia na trhu práce je pre neho vzhľadom na zníženie schopnosti pracovať zložitá, s komplikovanou možnosťou zamestnať sa. Súd prvej inštancie taktiež podľa názoru otca predčasne vyhodnotil otázku jeho druhej vyživovacej povinnosti neberúc do úvahy skutočnosť, že výživné na maloletého B. vo výške 150 eur mu matka maloletého v časti vracia späť a bol nútený zrušiť sporenie maloletému B. z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Otec argumentoval, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený, pričom pri prísnejšej optike by sa takéto odôvodnenie dalo vnímať ako porušenie práva na spravodlivý proces. Na základe rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR mal otec za nepochybné, že postupom súdu prvej inštancie bol porušený zákon v jeho neprospech, čo okrem iného spôsobuje i jeho nedôvodnú kriminalizáciu vo vzťahu k plateniu výživného a de facto ho vydiera pod hrozbou trestného stíhania. V prípade, ak napriek jeho najväčšej úprimnej snahe nie je schopný uhrádzať výživné v súdom určenej výške, matke nič nebráni tomu, aby podala na neho trestné oznámenie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie ho de facto vystavuje trestnoprávnej zodpovednosti za konanie, ktoré nezavinil a nie je v jeho možnostiach naplniť jeho obsah vzhľadom na likvidačnú výšku výživného.

8. Matka sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnila s napadnutým rozhodnutím a navrhla, aby ho odvolací súd v plnom rozsahu potvrdil. Rozporovala tvrdenia otca o tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam majú za to, že napadnuté rozhodnutie je správne a zákonné. Argumentovala, že otec vedome nevníma potreby maloletej, ani sa k nej ako otec nespráva, nespráva sa k nej v súlade so Zákonom o rodine, a ani v medziach dobrej viery. Zhoršenie postavenia otca na trhu práce nie je dostatočným dôvodom na zníženie príspevku na výživu dieťaťa, nakoľko nie je preukázané, že by jeho uplatnenie na trhu práce bolo zhoršené v takej miere, že by to znemožňovalo prispievať na výživu dieťaťa. Poukázala na vážny zdravotný stav maloletej, o ktorú starostlivosť je s pribúdajúcim vekom maloletej čoraz náročnejšia. Uviedla, že jej pracovné postavenie je taktiež ohrozené, pretože zdravotný stav maloletej a náhle komplikácie ju nútia odchádzať z pracoviska kvôli starostlivosti o ňu, prichádza o dochádzkový bonus poskytnutý zamestnávateľom, nakoľko musí často čerpať OČR, jej mesačný príjem je znížený. Absencie v práci jej boli zamestnávateľom vytknuté, avšak iný spôsob zabezpečenia riadnej starostlivosti o maloletú nevidí. Argument otca je vzhľadom na jeho údajné zhoršené postavenie na trhu práce nezakladajúci sa na pravde, a ide iba o fabuláciu a prostriedok, ktorým chce dosiahnuť zníženie výšky príspevku na výživu. Podľa matky otec zavádzal aj na pojednávaní zo dňa 12.03.2025 na ktorom uviedol, že stratil zamestnanie z dôvodu, že v mesiaci 2024 pršalo a nemohol pracovať. Na rozdiel od maloletej, so synom otec trávi voľný čas, venuje sa mu, uprednostňuje ho, prispieva na neho výživným vo výške 150 eur mesačne, na maloletú neprispieval počas troch rokov vôbec nič, nič jej nekúpil, na pojednávaní dňa 23.04.2025 uviedol, že starožitná motorka so sajtou je dedičstvo určené pre syna. Otec previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti na vtedajšiu partnerku, s ktorou tvorili pár približne 6 mesiacov, kedy netvorili rodinu, neboli zosobášení, manželstvo uzavreli až v roku 2017, nemohlo ísť o vzájomnú dôveru medzi manželmi. V spise sú doložené jej mzdové listy za posledných 12 mesiacov, ako aj ročné zúčtovanie za rok 2024, so súrodencami vlastní len rodičovský dom, žiadny iný majetok nevlastní. Motorové vozidlo Dacia Sandero Stepway nie je v jej vlastníctve, vlastníkom vozidla je maloletá (matka je len držiteľom osvedčenia), motorové vozidlo sa financovalo prostredníctvom príspevku z ÚPSVaR v sume 6 638,79 eur, z vyzbieraných 2% cez občianske združenie „JA SÁM“ v sume 2 130 eur, ďalej cez škodovú udalosť a odkúpenie motorového vozidla v sume 5 798 eur, jeho celková cena bola 16 283 eur, ostatné peniaze v sume 1 716 eur jej doložili rodičia. Pokiaľ ide o predaj jej pozemku bratovi uviedla, že pozemok vymenili za rodičovský dom ešte v roku 2016, rodičovský dom, v ktorom žije s jej deťmi sa prerábala na jeseň roku 2007 (výmena plastových okien) a na jar roku 2008 (výmena strechy), rekonštrukciu financovali výlučne jej rodičia, v tom čase bola matka študentkou strednej školy. Otec z predaja pozemku síce investoval do opravy nehnuteľnosti, avšak opravu fasády realizoval ešte v období, keď bol v manželskom zväzku, podľa matky je otec už 3 roky rozvedený. Podľa matky si otec zložitú situáciu zapríčinil sám a účelovo nastalo skončenie pracovného pomeru dohodou, kvôli podaniu návrhu na zvýšenie výživného. Záverom poukázala na kontrolu u ortopéda, ktorú s maloletou absolvovala v máji 2025, ortopéd maloletú znovu poslal na RTG chrbtice a panvy, pričom B. J. jej doporučil fyzioterapeuta. Uviedla, že po zistení ceny viacerých fyzioterapeutov si nemôže dovoliť fyzioterapiu, ktorá je pre maloletú potrebná, a je v cene okolo 30 až 40 eur, keďže jej mesačný príjem je nepostačujúci na pokrytie všetkých zvýšených nákladov na maloletú. Záverom matka uviedla, že s financiami jej pomáhajú rodičia a krstný otec maloletých detí.

9. Kolízny opatrovník sa s napadnutým rozhodnutím stotožnil s poukazom na zdravotný stav maloletej, vek, vývinové potreby maloletej a doby, kedy bolo naposledy upravené, resp. určené výživné. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie je v najlepšom záujme maloletej.

10. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky a vyjadreniu kolízneho opatrovníka poukázal na to, že matka v prílohe svojho vyjadrenia počas odvolacieho konania predkladá dôkazy, pravdepodobne z obavy, že v prvostupňovom konaní nepreukázala zdanlivo nepriaznivé majetkové pomery v dostatočnej miere. V tejto súvislosti konštatoval, že dôkazy mali byť predložené a vyhodnotené už počas prvostupňového konania, keďže tieto majú tvoriť súbor skutočností na základe ktorých je rozhodnutie vydané. Na základe uvedeného považoval za nevyhnutné, aby bolo napadnuté rozhodnutie zrušené, keďže nevychádza z relevantného skutkového stavu na podklade, ktorého má byť vydané každé legitímne súdne rozhodnutie. Z matkou predloženej kúpnej zmluvy mal za to, že matka previedla na svojho brata spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach špecifikovaných v zmluve, pričom kúpna cena pripadajúca matke bola za predmetné spoluvlastnícke podiely zmluvnými stranami stanovená na bezdôvodne neprimeranú, a to 30 eur. V tejto súvislosti poukázal na to, že matkin brat je výlučným vlastníkom ďalšej nehnuteľnosti, ktorú nadobudol kúpnu zmluvou v roku 2022, čo svedčí o jeho dostatočnom materiálnom zabezpečení. Ďalej otec uviedol, že matka vlastní a dlhodobo užíva ďalšie

motorové vozidlo značky Citroën, EČ: F.. Argumentoval, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe sa na určenie výšky výživného posudzuje majetková situácia oboch rodičov, preto je na správne určenie výživného nevyhnutné, aby boli zo strany súdu podrobne skúmané aj majetkové pomery matky maloletej, ako i osôb žijúcich s ňou v spoločnej domácnosti, k čomu však dokazovanie nebolo vykonané. Ďalej otec poukázal na skutočnosť, že pri škodovej udalosti na motorovom vozidle s EČ: F. viedla toto motorové vozidlo sestra matky maloletej. Vzhľadom k tomu, že predmetné vozidlo bolo spolufinancované z príspevkov ÚPSVaR na kompenzáciu ŤZP maloletej a môže byť využívané výlučne za účelom prepravy tejto ŤZP osoby, považoval otec za potrebné, aby matka maloletej objasnila prečo vozidlo v čase škodovej udalosti viedla jej sestra, bez prítomnosti maloletej, teda mimo určeného účelu použitia. Otec tvrdil, že matka maloletej v rozpore so záujmami dieťaťa bráni tomu, aby otec realizoval styk s maloletou za účelom vytvorenia citovej väzby, pravdepodobne so zámerom, aby mohla účelovo prezentovať jeho domnelý nezáujem o maloletú v konaní o zvýšení výživného vo svoj prospech. Rozporoval vyjadrenie matky, ktorá tvrdila, že jeho nezamestnanosť má byť do určitej miery dôsledkom jeho vlastného zavinenia. Z viacerých jeho vyjadrení v konaní vyplýva, že primárnym dôvodom toho, že je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, je pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorá bola v konaní o priznaní invalidného dôchodku objektivizovaná na 20%. Uviedol, že jeho dlhoročnou snahou je vybudovať si s maloletou vzťah zakladajúci sa na citových väzbách, od narodenia sa s maloletou pokúšal realizovať styk za účelom nadviazania kontaktu, čo mu ale zo strany matky bolo sústavne a opakovane znemožňované. Záverom označil vyjadrenie kolízneho opatrovníka za vágne, kde kolízny opatrovník bez čo i len náznaku zdôvodnenia konštatuje potreby, nijako pritom nereagujúc na argumenty otca, ku ktorým sa nevyjadril.

11. Matka v následnom písomnom vyjadrení z 11.08.2025 uviedla, že všetky ňou predložené dokumenty mali slúžiť ako podklad pre súd prvej inštancie, za účelom objektívneho zistenia veci. Vo vzťahu k tvrdeniam otca o nevýhodnom predaji spoluvlastníckeho podielu matky jej bratovi argumentovala, že s bratom uzatvorili dohodu, že jej podiel v záhrade mu predá, ak jej on prenechá svoj podiel v rodičovskom dome. Uvedené považovala za výhodnú dohodu. Vo vzťahu k argumentácii otca, že vlastní motorové vozidlo značky Citroën, EČ: F. uviedla, že takéto vozidlo nevlastní a nevlastnila, navyše podľa verejne dostupných informácií je evidenčné číslo priradené k vozidlu značky Škoda Felicia. Škodovú udalosť s vozidlom s EČ: F. matka nepoprela, avšak odmietla, že by vozidlo viedla neoprávnená osoba. Ďalej matka zopakovala svoje skoršie tvrdenia o tom, že otec sa s maloletou stretol len niekoľkokrát, nemal záujem s ňou tráviť a neprejavuje o ňu záujem. Poukázala na zápisnicu zo stretnutia rodičov zo dňa 26.11.2024, vyhotovenú na Okresnom súde Nitra, v ktorej otec uviedol, že sa s maloletou nestretáva už desať rokov. Matka prehlásila, že nikdy nebránila otcovi v uplatňovaní rodičovských práv k maloletej. Zotrvávala na svojich skorších tvrdeniach o otcovom zavádzaní ohľadom jeho zárobkovej činnosti a pracovnej neschopnosti, pričom uviedla, že otec bez založenia pracovnoprávného vzťahu vykonáva zárobkovú činnosť na brigádach. Záverom zdôraznila, že nie je preukázané, že by otcovo uplatnenie na trhu práce bolo zhoršené v takej miere, že by mu to znemožňovalo prispievať na výživu dieťaťa.

12. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podaného otcom (§ 65 a § 66 C.m.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 2 ods. 1, § 378 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru o jeho nedôvodnosti.

13. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods.1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.).

15. V danom konaní rozhodoval súd prvej inštancie o návrhu matky, doručeného súdu prvej inštancie dňa 17.10.2024, ktorým sa domáhala zvýšiť výživovaciu povinnosť otca na maloletú A. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 500 eur mesačne, dôvodiac podstatnou zmenou pomerov na strane maloletej, ktorá má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, má diagnostikovaný detský autizmus, má náklady na pedopsychiatrickú, neurologickú, ortopedickú starostlivosť, na špeciálnu školu, na zníženie imunity, alergické nádchy a stravovanie v dôsledku intolerancie na laktózu. Matka v návrhu uviedla, že naposledy bolo o výživnom vo výške 100 eur mesačne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.03.2015, č.k. 9P/45/2015-35, kedy bola maloletá vo veku 3 rokov. V priebehu

konania pred súdom prvej inštancie otec prezentoval súhlas so zvýšením výživného na sumu 180 eur mesačne.

16. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Za nedôvodnú posúdil odvoláciu námietku otca, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je arbitrárne a nedostatočne odôvodnené, ktorej obsah je možné podriaďiť pod ust. § 365 ods.1 písm. b/ C.s.p. Po oboznámení sa s obsahom spisu a obsahom odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie zdôrazňuje, že povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka konania nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky v konaní nastolené otázky, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkmi konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008). Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Zohľadniac obsah odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia uvedeným požiadavkám vyhovuje, keď v ňom súd prvej inštancie uviedol, čoho sa matka v návrhu doručenom súdu dňa 17.10.2024 domáhala, ako návrh skutkovo odôvodnila, oboznámil s priebehom informatívneho stretnutia rodičov konaného dňa 26.11.2024, oboznámil výsledok šetrenia kolízneho opatrovníka v domácnostiach oboch rodičov, uviedol ako sa k návrhu vyjadril otec a kolízny opatrovník, podrobne uviedol aké dôkazy v konaní vykonal a k akým skutkovým zisteniam dospel. V rozhodnutí uviedol hmotnoprávne ustanovenia vzťahujúce sa k právnemu posúdeniu veci (§ 62 ods.1,2,4,5, § 62 ods.5, § 75 ods.1, § 78 ods.1 Zákona o rodine) a v bodoch 23 – 25 dostatočne uviedol dôvody vedúce ho s účinnosťou od 17.10.2024 k zvýšeniu výživného na maloletú A. na sumu 250 eur mesačne, a to nielen s poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené výsledkami vykonaného dokazovania (riadne v rozhodnutí uvedenými), ale tiež s poukazom na prijaté právne závery. V rozhodnutí sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne a skutkové posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi účastníkov konania. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd tieto odvolacie námietky otca posúdil ako nedôvodné.

18. Vo vzťahu k námietkam otca o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu (§ 365 ods.1 písm. f/ C.s.p.) na základe ktorých dospel k úvahe o čiastočnej dôvodnosti návrhu matky na zvýšenie výživného konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové

zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. V posudzovanej veci je treba ďalej zdôrazniť aj to, že v danom konaní je konajúci súd podľa § 35 C.m.p. povinný zistiť skutočný stav vecí, ktorý je mierou čo najbližšieho priblíženia sa hmotnoprávnemu rozsahu práv, povinností a právom chránených záujmov a činnosť súdu musí smerovať k posúdeniu podmienok, ktoré sú rozhodujúcimi pre posúdenie existencie hmotnoprávných predpokladov pre možnú zmenu výšky výživného podľa § 78 Zákona o rodine. Aj keď sa jedná o konanie riadiace sa ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku, ambícia, aby podklad rozhodnutia bol sumár zistení, ktoré sa čo najviac približujú skutočnému stavu vecí (teda materiálnej pravde), nemôže byť dosiahnutá bez účastníkov konania a zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností (povinnosti tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkaznej povinnosti). Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený, keďže rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by nevykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu vecí, že by vzal do úvahy pre rozhodnutie podstatné skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré (pre posudzovanú vec) rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

19. Otec podané odvolanie odôvodnil aj tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods.1 písm. d/ C.s.p.). Uvedený odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť napr. nesprávne realizovaná manuálna povinnosť, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď, porušenie viazanosti súdnymi rozhodnutiami alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu). Preskúmaním spisu nebola odvolacím súdom takáto iná vada, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci zistená.

20. Podľa § 387 ods.2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Po oboznámení sa s obsahom spisu a po odvolacom prieskume napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým s účinnosťou od 17.10.2024 zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.03.2015, č.k. 9P/45/2015-35 v časti výživného na maloleté dieťa tak, že zvýšil výživné na maloletú A. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne, ktoré uložil otcovi platiť k rukám matky, vždy do 15-eho dňa príslušného mesiaca vopred a ročné výživné za obdobie od 17.10.2024 do 30.04.2025 v sume 1 050 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 30 eur spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok, a to počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Keďže v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o zvýšení výživného (od ktorého sa následne odvíja rozhodnutie o ročnom výživnom) na maloleté dieťa podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vyporiadal i s podstatnými vyjadreniami oboch rodičov prezentovanými v konaní pred súdom prvej inštancie, nepovažuje za potrebné dôvody už vyslovené opakovať (§ 387 ods.2 C.s.p.) a len v záujme doplnenia dôvodov a vyporiadania sa s dôvodmi otca uvedenými v odvolaní dodáva nasledovné.

22. Podľa § 62 ods. 1,2,4,5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

23. Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

24. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

25. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

26. Podľa § 157 C.m.p. rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

27. Odvolací súd zdôrazňuje, že predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného (kvalifikovaného) rázu, v dôsledku ktorej je treba zmeniť aj výšku výživného. Zmena pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je základnou a prvoradou skutočnosťou relevantnou pre posúdenie opodstatnenosti nároku osoby, dožadujúcej sa návrhom zvýšenia (resp. aj zníženia) výživného. Za zmenu pomerov v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane dieťaťa, alebo rodičov, na ktorých je odkázané výživou. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného ako v čase predchádzajúceho, tak i nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Pri posudzovaní zmenených pomerov je treba prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je len taká zmena pomerov, za ktorých bolo doposiaľ určené výživné, ktorá sa výrazným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov, ktorá dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia.

28. K odvolacej argumentácii otca uvádza, že súd v konaní o zmenu výživného nemôže skúmať správnosť pôvodného rozsudku (ktorého výrokom sú účastníci a aj súd v zmysle § 228, § 230 C.s.p. viazaní), ale musí sa dôsledne zaoberať otázkou, či sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie v budúcnosti splatného výživného. Zmenu pomerov v zmysle ust. § 121 C.m.p., § 78 ods.1 Zákona o rodine je treba definovať ako stav odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri predchádzajúcom rozhodovaní. V napadnutom rozhodnutí sa súd prvej inštancie tomuto posúdeniu dôsledne venoval, na strane oboch rodičov zistil podstatnú zmenu pomerov jednak v ich osobnej oblasti, kedy obom rodičom od času ostatného rozhodnutia o výživnom pribudla vyživovacia povinnosť k ďalšiemu maloletému dieťaťu (matke sa dňa XX.XX.XXXX narodil syn G., na ktorého výživu jeho otec prispieva sumou 100 eur mesačne a otcovi sa dňa XX.XX.XXXX narodil syn B., na ktorého výživu má podľa súdneho rozhodnutia prispievať sumou 150 eur mesačne), a aj v ich majetkových pomeroch - matka sa stala spoločne so súrodencami podielovou spoluvlastníčkou trojizbového rodinného domu v D. (ide o rodičovský dom matky), kde spoločne s deťmi býva, otec výlučným vlastníkom trojizbového rodinného domu v D., ktorý bol v čase ostatného rozhodnutia v jeho vlastníctve, ktorý však následne daroval svojej manželke (matke maloletého B.), po rozvode musel nehnuteľnosť do svojho vlastníctva odkúpiť a z tohto dôvodu bol nútený navýšiť svoje úverové zaťaženie. Na strane matky súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním (mzdovými listami) zistil, že táto minimálne od roku 2023 dosahuje na pozícii cukrárka príjem v spol. F. vo výške cca 1 000 eur netto mesačne s daňovým bonusom, poberá výživné na maloleté deti vo výške 2 x100 eur mesačne, na maloletú A. je jej vyplácaný príspevok na ošatenie a pohonné hmoty vo výške 71 eur mesačne a poberá rodinné prídavky na maloleté deti vo výške 2 x 60 eur mesačne. Doloženými listinami matka v konaní riadne preukázala spôsob nadobudnutia motorového vozidla Dacia Sandero Stepway (ktorého vlastníkom je maloletá), financovaného prostredníctvom príspevku z ÚPSVaR, z vyzbieraných 2% cez občianske združenie

„JA SÁM“, cez škodovú udalosť a čiastočného odkúpenia motorového vozidla za pomoci rodičov. Bez akéhokoľvek významu odvolací súd posúdil argumentáciu otca poukazujúceho na to, že pri škodovej udalosti nevedla osobné motorové vozidlo matka, ale jej sestra. Na strane otca bolo vykonaným dokazovaním zistené, že otec v roku 2024 pracoval v spoločnosti D. s priemerným mesačným čistým príjmom cca 1 122,92 eur, tento pracovný pomer otec ukončil po vzájomnej dohode ku dňu 16.12.2024 a keďže nesplnil podpornú dobu na vznik nároku na podporu v nezamestnanosti, ostal bez akéhokoľvek príjmu. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že otec sa od 15.04.2025 zamestnal v spoločnosti D. F. s čistým mesačným príjmom cca 900 eur, vlastní traktor Zetor 6245, dve osobné motorové vozidlá (jedno ide odhlásiť, Škodu Superb nadobudol v roku 2024 za sumu 11 500 eur), motorku JAWA 350, ďalšiu motorku JAWA 350 daroval svojmu synovi, v roku 2024 dosiahol príjem z predaja pozemkov v sume 38 000 eur, ktorý mal použiť na kúpu auta a opravu domu a zároveň sa úverovo zaťažil (v r.2024 refinancoval hypotekárny úver, ktorý spláca sumou 350 eur mesačne, 16.12.2024 uzavrel s J. bankou Slovensko, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorý spláca sumou 100 eur mesačne). Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností danej veci sa odvolací súd bez akýchkoľvek výhrad stotožňuje s úvahou súdu prvej inštancie, že na strane otca je jednoznačne identifikované konanie smerujúce jednak k oprávneným pochybnostiam, že otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal ku dňu 16.12.2024 jeho príjmu v spoločnosti D., a že svojim konaním znižoval svoj majetok na úkor maloletých detí bez toho, aby si vytváral úspory na prípadné zvýšenie výdavkov v budúcnosti (§ 75 ods.1 Zákona o rodine). Bez zásadného významu je v tomto smere argumentácia otca, poukazujúceho na skutočnosť, že dôvodom ukončenia jeho pracovného pomeru mala byť jeho 20% miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, keď z vykonaného dokazovania táto skutočnosť nevyplýva? navyše z doložených dokladov vyplýva, že Sociálna poisťovňa následne po žiadosti otca neuznala jeho invaliditu.

29. Za právne správny, podložený dostatočnými skutkovými zisteniami, a najmä zásadný pre rozhodnutie považuje záver súdu prvej inštancie o podstatnej zmene pomerov na strane maloletej A., ktorej rozsah odôvodnených nákladov ustálil v bode 23 odôvodnenia rozhodnutia na sumu 595 eur mesačne, pokrývajúcu zásadné a dôvodné náklady maloletého dieťaťa. Má za to, že takto ustálený rozsah odôvodnených potrieb maloletej A. oprávnene vychádza jednak z jej základných potrieb vyplývajúcich z veku (bývanie, stravovanie, hygiena, zdravotná starostlivosť, školské aktivity), súčasne však zohľadňuje aj osobitné a špecifické potreby dieťaťa, u ktorého boli od času ostatného rozhodovania súdu zistené závažné zdravotné ťažkosti, ako aj právo dieťaťa sa podieľať na životnej úrovni rodičov (keď za náklady nezodpovedajúce životnej úrovni rodičov správne posúdil matkou prezentované náklady na delfinoterapiu a hipoterapiu). Je treba uviesť, že vykonaným dokazovaním je nepochybné, že náklady na maloletú A. sú už dlhodobo ovplyvňované jej nepriaznivým zdravotným stavom - má diagnostikovaný detský autizmus, má náklady na pedopsychiatrickú, neurologickú, ortopedickú, očnú starostlivosť (za ktorou matka s maloletou dochádza do Nitra a Topoľčian), navštevuje špeciálnu školu v F. (vyžaduje si celodennú starostlivosť s potrebou asistenta, má narušenú komunikačnú schopnosť, je odkázaná na dovoz, keďže nie je schopná cestovať prostriedkami hromadnej dopravy, nedá sa ošetriť, pri učení potrebuje špeciálne pomôcky), má zníženú imunitu, alergické nádchy a náklady na špeciálne stravovanie v dôsledku intolerancie na laktózu. Za takto zisteného skutkového stavu je úvaha súdu prvej inštancie o zásadnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktoré bolo v čase ostatnej úpravy výživného v roku 2015 trojročné, vecne a právne správna a plne podložená vykonaným dokazovaním. Pokiaľ ide o zvýšenie výživného, v kontexte zistených osobitných skutkových okolností danej veci, kedy sa otec s maloletou dlhoročne nestretáva, kedy na výživu maloletej okrem v roku 2015 naposledy určenej sumy 100 eur mesačne inak neprispieva, kedy na matke už dlhodobo a trvale ponecháva celú ťarchu osobitnej starostlivosti o ťažko zdravotne postihnuté dieťa, ktorou starostlivosťou matka zásadným spôsobom vyvažuje (a aj naďalej bude vyvažovať) svoju finančnú starostlivosť o maloletú, odvolací súd sa pri súčasnom zohľadnení dávky štátnej sociálnej dávky rodinného prídavku, ktorý poberá matka na maloletú v sume 60 eur mesačne, zhoduje so súdom prvej inštancie v tom, že od 17.10.2024 zvýšené výživné na sumu 250 eur mesačne je zodpovedajúce podmienkam upraveným v § 62 a nasl. Zákona o rodine, na ktoré je súd pri rozhodovaní podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine povinný prihliadať. Na námietky otca o dôvodoch, pre ktorý sa jeho styk s maloletou dlhodobo nerealizuje, odvolací súd neprihliadol, keďže tieto nemali žiaden zásadný význam pre rozhodnutie o zvýšení výživného. Konštatuje, že sám otec v začiatkoch konania (napr. pred kolíznym opatrovníkom, v priebehu informatívneho pohovoru s oboma rodičmi) uvádzal, že s maloletou dcérou sa dlhoročne nestýka, a to aj napriek tomu, že obaja rodičia bývajú v bezprostrednej blízkosti. Pokiaľ v priebehu konania túto argumentáciu doplnil uvádzajúc, že to bola matka, ktorá mala brániť jeho styku s maloletou,

ide len o jeho všeobecné tvrdenia (naviac rozporované matkou), nepodopreté zisteniami o konkrétnych krokoch otca, ktoré realizoval za účelom pravidelného kontaktu s maloletou dcérou.

30. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť povinnosť otca využiť svoj potenciál tak, aby v potrebnom rozsahu mohol zabezpečiť výživu svojich oboch maloletých detí. Zo zistených skutkových okolností prípadu má za nepochybné, že otec bez existencie objektívnych dôvodov dlhodobo prenáša vyživovaciu povinnosť k maloletej A. na plecia matky. Odvolací súd nespochybňuje právo otca na slobodu vo výbere spôsobu uplatnenia sa na trhu práce, spôsobu dosahovania príjmu a aj nakladania s majetkom, avšak zdôrazňuje, že tieto jeho práva sú obmedzené rodičovskými povinnosťami, ktoré má k maloletej A. (aj mladšiemu synovi) ktorých súčasťou je (o.i.) aj povinnosť vyživovať maloleté dieťa, a to primerane svojim schopnostiam a majetkovým a finančným možnostiam. Zdôrazňuje, že otec je v produktívnom veku, v konaní nepreukázal tvrdenia o zásadných zdravotných obmedzeniach, brániacich mu dosahovať primeraný príjem, a jeho schopnosti a možnosti mu aj podľa úvahy odvolacieho súdu umožňujú prispievať na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa v nepriaznivom zdravotnom stave, odkázaného výživou na oboch rodičov, výživným vo výške určenej súdom prvej inštancie v preskúmanom rozhodnutí. Odvolací súd konštatuje, že tvrdenia produkované otcom v konaní (vrátane odvolania), ho nemôžu zbaviť povinnosti primeraným spôsobom zabezpečovať určenú vyživovaciu povinnosť k maloletej A..

31. Pokiaľ otec v priebehu konania poukazoval na percentuálny výpočet výživného treba uviesť, že Ministerstvom spravodlivosti SR vydaná Metodika pre výpočet výživného rodičov k deťom má výlučne odporúčací charakter. K poukazu na ustálenú rozhodovaciu prax, podľa ktorej výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti spolu, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20 % až 30 % z jeho čistého príjmu so súčasným prihliadnutím aj na vek výživou odkázaných maloletých detí, odvolací súd s poukazom na obsah pojmu ustálená rozhodovacia prax konštatuje, že nemá vedomosť o rozhodnutiach spadajúcich pod pojem ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, v ktorých by bol takýto právny názor prezentovaný. Pokiaľ niektoré okresné a odvolacie súdy odkazujú na takúto prax pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom odkázaným na nich výživou, jedná sa o ich úvahu vychádzajúcu z konkrétnych, vykonaných dokazovaním zistených skutkových a právnych osobitostí každého prejednávaného prípadu, následne zohľadňovaných v kontexte prijatej zákonnej úpravy týkajúcej sa vyživovacej povinnosti rodičov k deťom odkázaným na výživu rodičov (§ 62 a nasl. Zákona o rodine). Otcovi dáva do pozornosti, že závery súdov pri posudzovaní určenia konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti (resp. zmeny výživného) sú vždy výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností danej veci ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov súd viedli k prijatiu toho-ktorého rozhodnutia. V takýchto prípadoch nie je ani žiaduce, aby rozhodovacia prax priznala prioritný význam niektorej z okolností, resp. niektorému z kritérií, posudzovaných pri určovaní konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti, aby sa nezamedzilo žiadanému výsledku konaní o výživnom. Zdôrazňuje, že ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít ohľadom spôsobu určenia rozsahu vyživovacej povinnosti, resp. zmeny výšky výživného nemôže ani reálne existovať, keďže každé jedno rozhodnutie je individuálne pre daný prípad a nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady, i keby formálne vykazovali rovnaké skutkové okolnosti. Rozhodnutie v konaniach vo veciach výživného je preto vždy výsledkom posúdenia individuálnych skutkových okolností každej posudzovanej veci vo vzájomných súvislostiach, práve vďaka čomu môže súd prijať celkom jedinečné a konkrétne závery „šité na mieru“ pre ten-ktorý prípad (právne závery uznesenia NS SR zo dňa 24.10.2023, sp. zn. 4 CdoR/11/2023, uznesenia NS SR zo dňa 25.07.2018, sp.zn. 4 Cdo/196/2017).

32. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca od 17.10.2024 (t.j. od podania návrhu matky), následne postupoval správne, keď otcovi uložil povinnosť uhradiť zročné výživné, ktoré mu vzniklo do 30.04.2025 v celkovej výške 1 050 eur s využitím ust. § 232 ods.3 C.s.p. pri určení lehoty na plnenie. Súd prvej inštancie výšku zročného výživného za rozhodné obdobie správne ustálil ako rozdiel medzi výživným, ktoré mal otec podľa rozhodnutia uhradiť a platieb, ktoré za rovnaké obdobie otec na výživu maloletej A. uhradil.

33. Vo výrokovej časti rozhodnutia s použitím § 26 Zákona o rodine, § 121 C.m.p. napokon správne deklaroval, že týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.03.2015, č.k. 9P/45/2015-35 v časti výživného na maloleté dieťa (t. j. rozhodnutie súdu naposledy upravujúce vyživovaciu povinnosť otca k maloletej A.).

34. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.2 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 C.m.p. v spojení s § 396 ods.1 C.s.p.

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).